

Fecske Csaba

Válasz nélkül

kérdezni akartam tőled valamit
már nyelvemen volt a kérdés
amikor belém nyilallt de hiszen
te már nem vagy én csupán
élve felejtettelek olyan sokszor
szólnék (szólok) hozzád: „hallottad
hogy...” „tudod kivel találkoztam ma...”
szívesen panaszkodnék
esetleg dicsekednék
önkéntelenül jönnek számra a szavak
hiába néma maradok hát
némaságod rá a felelet

Fecske Csaba
(1948, Szögliget)
költő, publicista,
József Attila-díjas,
Arnóton él

Leiratkozás

Isten hozott hát öregség
te haszontalan örökség
jelzáloggal terhelt vagyon
amely terhével nyom agyon
fogyó fogak és hajszájak
napok tátogó halszájak
amelyek elnyelnek végül
az idő eledelélül
rendeltettünk élők mi mind
volt-e igazán valamink
aritmiás szív gyöngye kéz
nem meghalni élni nehéz
hajam ami még van fehér
nevem egy szó csupán nem ér